

Armas ristirahwa suggo!
Baatke ilma furja luggo,
Mis weel meie hulkas ligub;
Kuidas teine teist siin risub!

Agga warras sallamahti
Peab ööd ja päwad wahti:
Kuidas teise omma wotta,
Sellega siis kõrwal tõtta.

Lähhäb kõrtsi, joob ja uhkleb,
Arwab: „kes mind teab ehk nuhtleb!“
Mõtleb: „se on õlge parras,
Otsigo, kes on se warras?!“

Agga — kui se üles tulles,
Kül siis südda wallus põlles,
Sest et witsad, keppid nahka
Lõwad lõhki, färna, pahka.

Esmalet warras, kui ta õppib,
Siit ja sealt weel wähhä noppib, —
Sest saab kül jo allus-jureks:
Pärrast himmo lähhäb sureks!

Oh! keif ristirahwa suggo!
Jätke sedda pahha luggo!
Kuulge sedda kasso sanna:
„Ärge wõtke teise omma!“

Mõtle! — pärrast selle ello,
Waewab põrgo tulle wallo
Jaggawest so hinge, ihho!
Nona! noua omma rahho!!

Allandus ja armastus.

Kes allanduses ellawad
Ja kohto kassud piddawad,
Neil õn on sest, mis teggewad,
Ja armo päiwi näggewad.

Mis ello on se ilma peäl,
Kui agga matra marral teäl
Peab sanna kuulma, teggema
Ja nenda waewa näggema!

Kui mitto neid kes orjavad
Ja ennest'l waewa teggewad;